

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Janiszewska

w sprawie z powództwa M. S. i K. L.
przeciwko Bank spółce akcyjnej z siedzibą w W.
o zapłatę,
w przedmiocie zażalenia powodów
na wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 14 lipca 2022 r., sygn. akt I ACa 728/22,
na posiedzeniu niejawnym 14 lutego 2023 r. w Izbie Cywilnej
w Warszawie,

**zwraca zażalenie wraz z aktami sprawy Sądowi Apelacyjnemu
we Wrocławiu.**

UZASADNIENIE

Powodowie M. S. i K. L. wnieśli zażalenie, którym zaskarżyli wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, uwzględniający apelację pozwanego Bank S.A. w W. w sprawie o zapłatę. W imieniu powodów zażalenie wniósł r. pr. R. W. jako pełnomocnik dalszy ustanowiony przez r. pr. W. B. – pełnomocnika głównego.

Z treści pełnomocnictw głównych wynika, że powodowie ustanowili pełnomocnika „do podejmowania wszelkich wiązanych ze sprawą czynności zarówno w postępowaniu przed sądami powszechnymi wszystkich instancji, złożenia wniosku o zawezwanie do próby ugodowej oraz negocjowania i zwarcia ugody, a także prowadzenia negocjacji pozasądowych oraz uprawnienia do odbioru

świadczenia” (k. 31 i 32). Z kolei pełnomocnictwo dalsze obejmowało prowadzenie sprawy „przed sądami powszechnymi w obu instancjach” (k. 291).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało zwrotowi wraz z aktami sprawy do Sądu Apelacyjnego w Warszawie z uwagi na niewykazanie, że osoba składająca ten środek była umocowana do działania w imieniu powodów przed Sądem Najwyższym.

Zakres przedmiotowy pełnomocnictwa procesowego unormowany jest w art. 91 k.p.c. Zasadniczo umocowanie pełnomocnika obejmuje zatem, zgodnie z art. 91 pkt 1 *in principio* k.p.c., wszystkie łączące się ze sprawą czynności procesowe. Do czynności takich należą także postępowania wypadkowe, w tym zainicjowane zażaleniem, o którym mowa w art. 394¹ § 1¹ k.p.c. Wniesienie wspomnianego środka zaskarżenia nie inicjuje bowiem nowej sprawy ani w znaczeniu materialnym, ani w sensie procesowym. W związku z tym do złożenia zażalenia na wyrok kasatoryjny, a także dalszej reprezentacji strony przed Sądem Najwyższym, zwykle wystarczające jest pełnomocnictwo uprawniające do działania w określonej sprawie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 15 kwietnia 2016 r., I CZ 19/16).

Sposób ukształtowania pełnomocnictw udzielonych w niniejszej sprawie nie pozwala jednak na przyjęcie, by r. pr. R. W. był umocowany do działania w imieniu powodów przed Sądem Najwyższym. Z treści tych dokumentów wynika bowiem wyraźne ograniczenie kategorii organów, przed którymi mogą działać obaj pełnomocnicy, do sądów powszechnych. Już pełnomocnictwo główne dotyczyło wyłącznie toku instancji; wspomniane ograniczenie jest jeszcze wyraźniej dostrzegalne w pełnomocnictwie substytucyjnym (które ponadto nie mogłoby zostać skutecznie udzielone w zakresie szerszym od pełnomocnictwa głównego). Tym samym należało przyjąć, że zażalenie, jako dotknięte brakiem w postaci niewykazania umocowania do jego złożenia, podlegało zwrotowi na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398⁶ § 3 *in fine* k.p.c.

